

3400
Веткаўскі рч 1944 № 6-79
№ 4-10, 13-23, 38-40, 42-45
47-75

СТАЛІНСКАЯ ПРАУДА

№ 6
(22)
НЯДЗЕЛЯ
13
ЛЮТАГА
1944 г.
Цана 20 кап.

ОРГАН ВЕТКАЎСКАГА РАЙКОМА КП(б) БЕЛАРУСІ
І РАЙСОВЕТА ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

Нашы войскі занялі горад ШЭПЯТОЎКА

Па загаду Вярхоўнага Галоўнакамандуючага Маршала Савецкага Саюза тав. СТАЛІНА сталіца нашай Радзімы Масква ад імя Радзімы салютавала ў чэсць перамогі 12 артылерыйскімі залпамі з 124 гармат.

У Соўнаркоме Саюза ССР

ВЫНЯТКІ З СПРАВАЗДАЧЫ КАМІТЭТА ПРЫ СОЎНАРКОМЕ САЮЗА ССР ПА АДНАЎЛЕННЮ ГАСПАДАРКІ Ў РАЁНАХ, ВЫЗВАЛЕННЫХ АД НЯМЕЦКАЙ АКУПАЦЫІ

Пастановай Соўнаркома Саюза ССР і ЦК ВКП(б) ад 21 жніўня 1943 года было вырашана вярнуць з усходніх абласцей у раёны, вызваленыя ад нямецкай акупацыі, эвакуіраваную жывёлу ў колькасці 591.526 галоў. На першае студзеня 1944 года вернута з эвакуацыі і перадаана калгасам вызваленых раёнаў Калінінскай, Смаленскай, Арлоўскай, Курскай і іншых абласцей — 630.830 галоў жывёлы.

Шляхам правядзення закупкі жывёлы ўсіх відаў ва усходніх і цэнтральных абласцях закуплена, дастаўлена ў вызваленыя раёны і прадаана калгасам 250.613 галоў усіх відаў жывёлы.

Для адбудовы разбураных нямецкімі акупантамі жыллагадоўчых памяшканняў з дзяржаўных лесаў вызначана калгасам вызваленых абласцей бясплатна 1.610.000 кубаметраў лесу. Акрамя гэтага, завезена ў бясплатны габны для сельскагаспадарчага будаўніцтва 5.015 ку-

баметраў будаўнічага лесу. Ад паставак сельскагаспадарчых прадуктаў дзяржаве поўнасьцю вызвалена 1.062.363 гаспадаркі, у ліку якіх гаспадарак воінаў Чырвонай Арміі і партызан Айчынай вайны — 785.783.

На 1 студзеня 1944 года адноўлена 575 МТС, 969 МТМ і 9 рамонтных заводаў. З эвакуацыі вернута 5.972 трактары.

Толькі ў 9 вызваленых абласцях адрамантавана і пабудавана новых 326.461 дом, у якія ўселена пацярпеўшых ад нямецкай акупацыі 1.813.614 чалавек.

Для дзяцей воінаў Чырвонай Арміі і партызан, сінат, бацькі якіх загінулі ад рук нямецкіх захопнікаў, арганізавана 9 Сувораўскіх вясных вучылішч, 23 спецыяльных рамесных вучылішч, 118 спецыяльных дзіцячых дамоў, 26 спецыяльных дамоў дзіця і 36 дзіцячых прыёмнікаў. Цяпер толькі ў спецыяльных дзіцячых дамах выхоўваецца больш 14 тысяч дзяцей.

Х СЕСІЯ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР 1-га СКЛІАННЯ

Аб пераўтварэнні Наркамата Абароны і Наркамата Замежных спраў з агульнасаюзных у саюзна-рэспубліканскія наркаматы

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА В. М. МОЛАТАВА Ў ВЯРХОЎНЫМ СОВЕЦЕ СССР 1 ЛЮТАГА 1944 ГОДА.

Але для ажыццяўлення гэтай задачы трэба мець рэспубліканскія Наркаматы Абароны, а значыць, узнікае патрэба пераўтварэння агульнасаюзнага Наркамата Абароны ў саюзна-рэспубліканскі наркамат. Трэба думаць, што гэта ўзмоцніць увагу рэспублік таксама да паставоўкі ваеннага навучання ў школах і ў вышэйшых навучальных установах, што нам патрэбна. Пры такім становішчы стварэнне вайсковых фарміраванняў у рэспубліках, як састаўных частак Чырвонай Арміі, адыграе сваю немалаважную становую ролю.

Як гэта адаб'ецца на нашай Чырвонай Арміі? Ці будзе гэта спрыяць яе ўмацаванню, росту яе магутнасці? Так, у гэтым не можа быць сумнення. Наша армія заўсёды была блізка і дорага народам Савецкага Саюза. У ходзе Айчынай вайны яшчэ больш умацавалася любоў народаў СССР да сваёй арміі і яшчэ больш моцнай і ўсеагульнай стала гордасць савецкіх людзей поспехамі і гераізмам Чырвонай Арміі. (Воплескі). Дапраўды. Хто не бачыць, якую слаўную барацьбу вядзе наша армія за вызваленне Украіны, за вызваленне Беларусі? Хто не цэніць усёй душой таго, што робіць Чырвоная Армія для падрыхтоўкі блізкага вызвалення Літвы, Латвіі, Эстоніі, Малдавіі, Карэла-Фінскай Рэспублікі? (Працяг глыя воплескі). Хто не памятае аб тым, што савецкія войскі выратавалі Азербайджан, Грузію і Арменію ад нашэсця германскага фашызма? (Воплескі). Хто не праслаўляе ў савецкім народзе нашу армію за тое, што яна адстаяла нашу сталіцу — Маскву, разграміла немцаў пад Сталінградам, перайшоўшы ў наступленне па ўсяму фронту, абараніла Ленінград, поўнасьцю зняла з яго блокаду і гоніць цяпер полчышчы ворага з роднай зямлі, не даючы яму перадышкі? (Бурныя, працяглыя воплескі). Хто, апрача зачумленых фашызмам, не зразумеў цяпер, што Чырвоная Армія вы-

паўняе вызваленчую місію не толькі ў дачыненні сваёй радзімы, але і ў адносінах усіх дэмакратычных краін, якія змагаюцца за сваю чэсць, свабоду і незалежнасць супроць смяротнай небяспекі з боку фашызма? (Воплескі). Хто, далей, не ведае аб тым, што рэбачыя і работніцы нашых заводаў і фабрык, што сяляне і сялянкі ў калгасах, што наша інтэлігенцыя, што ўсе савецкія людзі гатовы аддаць для ўмацавання магутнасці Чырвонай Арміі ўсе свае сілы, што сваёй самаахвярнай працай яны на справе выконваюць свой доўг перад Радзімай, перад гераічнай Чырвонай Арміяй? (Працяг глыя воплескі).

Стварэнне вайсковых часцей рэспублік павінна паслужыць далейшаму ўмацаванню нашай арміі, як абароны нашай Радзімы, як надзейнай апоры Савецкага Саюза. Ворагі Савецкага Саюза могуць не сумнявацца, што ў выніку гэтых новых вайсковых фарміраванняў сілы нашай дзяржавы яшчэ больш умацаюцца. Гэта прымусіць іх надалей быць больш асцярожнымі. Гэта новае ўвасабленне дружбы народаў Савецкага Саюза, якая ўсё больш умацаецца, будзе спрыяць далейшаму росту аўтарытэта нашай краіны ў вачах народаў Усхода і Захада. (Воплескі).

Пераўтварэнне Наркамата Замежных спраў

Не меншае значэнне мае пераўтварэнне агульнасаюзнага Наркамата Замежных спраў у саюзна-рэспубліканскі наркамат. Да стварэння Савецкага Саюза, побач з Наркаматам Замежных спраў РСФСР, існавалі Наркаматы Замежных спраў на Украіне, у Беларусі, Грузіі, Арменіі, Азербайджане, якія ў пэўных выпадках падтрымлівалі знешні зносіны з другімі дзяржавамі. У першы перыяд, калі наша дзяржава яшчэ не была сабраная ў адну агульнасаюзную дзяржаву, а складалася з разрозненых частак, паміж асобнымі савецкімі рэспублікамі і замежнымі дзяржавамі быў заключан шэраг дагавораў і пагадненняў. У некаторых выпадках прадстаўнікі РСФСР атрымлівалі спецыяльныя паўнамоцтвы ад другіх савецкіх рэспублік для ўдзелу ў міжнародных нарадах і для заключэння дагавораў з другімі дзяржавамі ад імя ўсіх або некалькіх савецкіх рэспублік. Тав. Сталін гаварыў на 1-ым агульнасаюзным З'ездзе Савецкіх рэспублік, хоць і дзейнічалі разам, але ішлі розна, занятыя перш за ўсё пытаннем свайго існавання. На першай стадыі гэта было непазбежна. Пры стварэнні СССР, у адпаведнасці з агульнай во-

ляй саюзных рэспублік, было вырашана аб'яднаць у адным цэнтры справу знешніх зносін з замежнымі дзяржавамі. Тады быў створаны агульнасаюзны Наркамат Замежных спраў, які артымаў права Наркаматаў Замежных спраў асобных савецкіх рэспублік. З таго часу і да нашых дзён савецкая дзяржава была прадстаўлена за мяжой праз агульнасаюзных дыпламатычных прадстаўнікоў. Дагаворы і пагадненні з замежнымі дзяржавамі заключаліся таксама толькі ад імя Саюза. Гэта было патрэбна для пэўнага этапа развіцця нашай дзяржавы і дало свае дадатныя вынікі, умацаваўшы дзяржаву і высока падняўшы яе ролю ў міжнародных справах. (Воплескі). Але і тады, яшчэ на партыйным з'ездзе ў 1923 годзе, тав. Сталін гаварыў: „Нацыянальнае пытанне мы будзем ставіць яшчэ не раз, бо ўмовы нацыянальнай і міжнароднай змяняюцца і яшчэ могуць змяніцца. Я не заўракаюся ад таго, што, быць можа, нам давядзецца некаторыя камісарыяты, якія мы зліваем у складзе Саюза Рэспублік, потым раз'яднаць...“ (Працяг на 2-й старонцы).

У К А З

Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

АБ ПРЫЗНАЧЭННІ ТАВАРЫША ПАНАМАРЭНКА П. К. СТАРШЫНЕЙ СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР

Прызначыць тав. ПАНАМАРЭНКА Панцелеймона Кандрац'евіча Старшыней Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

7 лютага 1944 года.
г. Гомель.

У К А З

Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР

АБ ПРЫЗНАЧЭННІ ТАВАРЫША БЫЛІНСКАГА І. С. ПЕРШЫМ НАМЕСНІКАМ СТАРШЫНІ СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАЎ БССР

Прызначыць тав. БЫЛІНСКАГА Івана Сямёнавіча Першым Намеснікам Старшыні Совета Народных Камісараў БССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Н. НАТАЛЕВІЧ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Совета БССР Л. ПАПКОЎ.

7 лютага 1944 года.
г. Гомель.

ПРАЦЯГ ДАКЛАДА ТАВ. В. М. МОЛАТАВА

Як лепшы знаўда нацыянальнага пытання, не толькі ў нашай партыі і не толькі ў нашай краіне, тав. Сталін, —які разам з вялікім Леніным паклаў асновы Совецкага Саюза,—ужо тады ўказваў, што змяненні ў міжнароднай абстаноўцы і нацыянальнае развіццё будуць не раз выклікаць арганізацыйныя перабудовы ў апарате совецкай дзяржавы. Інакш і нельга ўявіць сабе справу, асабліва ў такім маладым і хутка мацнеючым арганізме, як Совецкі Саюз.

Цяпер пытанне аб знешніх зносінах саюзных рэспублік стаіць інакш, чым два дзесяцігоддзі таму назад, калі ствараўся Совецкі Саюз. Ён вырас з жыццёвых патрэб рэспублік і яго вырашэнне дыктуюцца інтарэсамі Саюза, як дэлага.

Даўно прайшоў час, калі некаторыя замежныя дзяржавы стараліся не заўважаць існавання народжанай Кастрычніцкай Рэвалюцыяй Совецкай Рэспублікі. Цяпер, наадварот, сярод замежных дзяржаў расце жаданне ўстанавіць і развіваць дыпламатычныя адносіны з нашай дзяржавай. Зразумела, ва ўмовах сусветнай вайны для гэтага ёсць свае асаблівыя нямаляе цяжкасці, але ўсё-ж і за год вайны міжнародныя сувязі СССР няўхільна пашыраліся. Можна далей сказаць, што імяна за год вайны міжнародныя сувязі Совецкага Саюза развіліся на новую, больш высокую ступень. Факты агульнавядомы. Упершыню за час існавання совецкай улады мы ўстанавілі не толькі сяброўскія, але і саюзныя адносіны з Вялікабрытаніяй. (Працяглыя воплескі). Такія-ж добрыя адносіны ў нас устанавіліся са Злучанымі Штатамі Амерыкі. (Працяглыя воплескі). Стварылася моцная антыгітлераўская кааліцыя, якая ўзначальваецца Совецкім Саюзам, Вялікабрытаніяй і Злучанымі Штатамі Амерыкі, васінае і палітычнае значэнне якой для ўсяго круга дэмакратычных дзяржаў цяжка пераацаніць. (Во плескі). Прыкладам умацоўваючыся сяброўскія адносіны Совецкага Саюза з еўрапейскімі дзяржавамі можа служыць нядаўна заключаны Совецка-Чэхаславацкі дагавор. Пакладзены асновы для супрацоўніцтва вялікіх і малых дэмакратычных краін не толькі ў часе вайны супроць агульнага ворага, але і для пасляваеннага перыяду ў імя аховы міра ад новых замахаў з боку агрэсіўных дзяржаў. Як вядома, Маскоўская і Тэгеранская канферэнцыі занялі відэйшае месца ў развіцці і ўмацаванні антыгітлераўскай кааліцыі. І як ніколі вялікаўпэўненасць народаў антыгітлераўскага лагера ў блізкай і поўнай перамозе, у не-

далёкіх ужо сумесных сакрушальных ударах саюзнікаў па агульнаму ворагу, а таксама ўпэўненасць у тым, што ў гэтай сумеснай барацьбе загартуецца саюз і дружба антыфашысцкіх краін. (Во плескі).

І ўсё-ж нельга сказаць, каб гэты агульны, дадатны ход развіцця міжнародных сувязяў Совецкага Саюза мог поўнасьцю ахапіць не толькі агульнасаюзныя патрэбы, але і шматгатыя і растуць патрэбы саюзных рэспублік у знешніх справах. Ёсць, напрыклад, нямаля спецыфічных гаспадарчых і культурных патрэб у саюзных рэспублік, якія не могуць быць у поўнай меры ахоплены агульнасаюзным прадстаўніцтвам за мяжой, а таксама дагаворамі і пагадненнямі Саюза з другімі дзяржавамі. Гэтыя нацыянальныя запатрабаванні рэспублік могуць быць лепш задаволены шляхам прамых зносін рэспублік з адпаведнымі дзяржавамі. Зразумела, патрабуецца спецыяльная канкрэтная распрацоўка пытанняў гэтага рода ў агульнасаюзных і рэспубліканскіх органах. Нельга таксама адмаўляць, што спатрабіцца некаторы час, каб наладзіць гэту знешнюю дзейнасць рэспублік. Такія пытанні вырашаюцца не па шаблону. Бясспрэчна, аднак, тое, што пытанне аб выхадзе на знешнюю арэну дзейнасці набывае ўжо для шэрага рэспублік жыццёвае значэнне. Трэба, нарэшце, прызнаць, што гэта не толькі ў інтарэсах тых або іншых асобных саюзных рэспублік, але і ў інтарэсах усяй справы пашырэння міжнародных сувязяў і ўмацавання супрацоўніцтва СССР з другімі дзяржавамі, што так важна ў час вайны і што даць свае плоды таксама ў пасляваенным перыяд.

Вось падстава, па якой трэба прызнаць неабходным пераўтварэнне Наркамата Замежных спраў з агульнасаюзнага ў саюзна-рэспубліканскі наркамат. Калі ў першы перыяд існавалі толькі рэспубліканскія Наркаматы Замежных спраў, а ў другі толькі агульнасаюзны Наркамат Замежных спраў, дык цяпер Народны Камісарыят Замежных спраў павінен ператварыцца ў больш складаную і разгаліненую арганізацыю—у саюзна-рэспубліканскі наркамат.

Мне застаецца яшчэ адказаць аб нашай дыпламатычнай практыцы. Даводзіцца канстатаваць, што адсутнасць спецыяльных указанняў у Совецкай Канстытуцыі ў адносінах права саюзных рэспублік на абмен прадстаўніцтвам з іншымі дзяржавамі і на знешнія зносіны, часамі вытлумачваюцца на простую ілюду інтарэсам совецкіх рэспублік і Совецкага Саюза ў цэлым. Пранаюемы дадатак паслужыць да ліквідацыі такога рода фактаў.

III.

Новы крок наперад у вырашэнні нацыянальнага пытання

Прапануемае пераўтварэнне Наркамата Замежных спраў і Наркамата Абароны з'яўляецца новым крокам наперад у вырашэнні нацыянальнага пытання ў Совецкім Саюзі. Гэта пераўтварэнне знаходзіцца ў прамой адпаведнасці з прынцыпамі нашай левінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі. Правядзенне такога рода мерапрыемстваў у цяперашні час азначае, што совецкая дзяржава дасягнула новай ступені свайго развіцця, пераўтварыўшыся ў больш складаны і паўнакроўны арганізм. У гэтым нельга не бачыць новага сведчання вялікага значэння сацыялістычных прынцыпаў арганізацыі Совецкага Саюза.

У дакладзе на з'ездзе Совецкага Саюза, які зацвердзіў Канстытуцыю СССР у 1936 годзе, тав. Сталін так ахарактарызаваў перамогу нацыянальнай палітыкі совецкай улады, якая забяспечыла поспех стварэння шматнацыянальнай дзяржавы на базе сацыялізма:

„Адсутнасць эксплуатацыйнага класаў, якія з'яўляюцца асноўнымі арганізатарамі міжнароднай бойкі; адсутнасць эксплуатацыйнага класаў, якія культурна ўзаемае недавер'е і распальвае нацыяналістычныя пачуцці; налічча ва ўладзе рабочага класа, які з'яўляецца ворагам усякага зайволення і верным насіцелем ідэй інтэрнацыяналізма; фактычнае ажыццяўленне ўзаемнай дапамогі народаў ва ўсіх галінах гаспадарчага і грамадскага жыцця; нарэшце, роўнасць нацыянальнай культуры народаў СССР, нацыянальнай палітычнай паземства, усе гэтыя і падобныя ім фактары прывялі да таго, што змяніўся ў карані воблік народаў СССР, знікла ў іх пачуццё ўзаемнага недавер'я, развілося ў іх пачуццё ўзаемнай дружбы і наладзілася, такім чынам, сапраўднае брацкае супрацоўніцтва народаў у сістэме адзінай саюзнай дзяржавы.

У выніку мы маем цяпер зусім складаную і вытрымаўшую ўсе выпрабаванні шматнацыянальную сацыялістычную дзяржаву, моцнасаюзную магла-б пазай-

зросціць любая нацыянальная дзяржава ў любой частцы света“. (Працяглыя воплескі).

З таго часу прайшло яшчэ 7 гадоў,—і якіх гадоў! Хутка тры гады, як мы вядзем Вялікую айчынную вайну з германскім фашызмам і яго саюзнікамі, якія выкарыстоўваюць у барацьбе з Совецкім Саюзам матар'яльныя і людскія рэсурсы амаль усяй Еўропы. Гэта было новым і прытым самым сур'ёзным выпрабаваннем для нашай шматнацыянальнай дзяржавы. Але і гэта выпрабаванне з часцю вытрымаў Совецкі Саюз.

У 26-ю гадавіну Кастрычніцкай Рэвалюцыі тав. Сталін у такіх словах падвёў вынік апошняму перыяду:

„У сенароды Совецкага Саюза аднадушна падняліся на абарону свайой Радзімы, справядліва лічычы цяперашнюю Айчынную вайну агульнай справай усіх працоўных без розніцы нацыянальнасці і веравызнання. Цяпер ужо самі гітлераўскія палітыкі бачаць, як безнадзейна бязглуздымі былі іх разлікі на раскол і сутычку паміж народамі Совецкага Саюза. Дружба народаў нашай краіны вытрымала ўсе цяжкасці і выпрабаванні вайны і яшчэ больш загартавалася ў агульнай барацьбе ўсіх савецкіх людзей супроць фашысцкіх захопнікаў“. (Во плескі).

У гэтым,—па словах тав. Сталіна,—адна з рашаючых крыніц сілы Совецкага Саюза.

Падвядзем вынікі. Праводзячы ў цяперашніх умовах буйныя дзяржаўныя пераўтварэнні, мы павінны, зразумела, паставіць пытанне аб тым, як гэта адаб'ецца на Чырвонай Арміі і на яе глыбокім тыле ў краіне. Інакш кажучы, ці робім мы крок да ўмацавання або да аслаблення СССР?

Усё сказанае вышэй дае магчымасць даць на гэта пытанне пэўны адказ.

Пераўтварэнне Наркамата Замежных спраў і Наркамата Абароны, якое выходзіць з пашырэння задач і функцый саюзных рэспублік унутры краіны і за яе межамі, не толькі не супярэчыць інтарэсам умацавання нашага Саюза, а наадварот, пра-

водзіцца ў імя і для далейшага ўмацавання нашай вялікай дзяржавы. (Працяглыя воплескі). З моманта стварэння Совецкага Саюза Канстытуцыя забяспечыла саюзным рэспублікам такое вышэйшае выражэнне іх суверэнных праў, як права свабоднага выхада з СССР. Але чым далей, тым больш народы Совецкага Саюза пранікаюцца імкненнем жыць у цеснай дружбе паміж сабой, дапамагаць адзін другому і ісці разам праз усе выпрабаванні пад кіраўніцтвам совецкай улады. (Во плескі). Прызнанне з боку Саюза факта ўзрослых патрэбнасцей рэспублік у іх дзяржаўным будаўніцтве, уключаючы і знешнюю дзейнасць і законадаўчае забеспячэнне гэтых патрэб рэспублік, толькі ўмацоўвае брацкія адносіны народаў нашай краіны і яшчэ паўней раскрывае гістарычны сэнс існавання Совецкага Саюза ў вачах народаў Усхода і Захада.

Трэба, далей, прызнаць, што новы крок наперад у вырашэнні нацыянальнага пытання ў СССР мае вялікае значэнне з пункту гледжання ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва. У перыяд, калі германскі фашызм—гэта горшае дзеішча імперыялізма!—падняў галаву і пачаў сусветную вайну, каб душыць суседзяў, знішчаць свабодныя дзяржавы і навязаць сваю разбойніцкую імперыялістычную палітыку другім народам Еўропы, а затым і народам усяго света,—новы поспех у правядзенні левінска-сталінскай нацыянальнай палітыкі ў совецкай дзяржаве будзе мець асабліва важнае міжнароднае значэнне. Гэты крок совецкай улады будзе новым маральна-палітычным ударам па фашызму і яго чаалавеканавісцкай палітыцы, наскрозь варажой інтарэсам свабоднага нацыянальнага развіцця народаў Совецкага Саюза і яго саюзнікі ўжо паспяхова б'юць фашызм, які навязаў гэту вайну, набліжаючы тэрмін яго поўнага ваеннага разгрому. Але мы ведаем, што ваенным разгромам фашысцкіх сіл нельга абмежавацца. Трэба, каб маральна-палітычны разгром фашызма таксама быў даведзен да канца. (Працяглыя воплескі). Гэтак, мы ўпэўнены, будуць з поспехам садзейнічаць тым дзяржаўным пераўтварэнні ў Совецкім Саюзі, якія цяпер прадстаўляюцца на ваша зацверджэнне.

Я выказваю ўпэўненасць, што Вярхоўны Совет прапраманстрыруе аднадушна савецкіх людзей у вырашэнні пытання аб прапануемых дзяржаўных пераўтварэннях. (Вурныя, працяглыя воплескі, Усе ўстаюць).

Адказны рэдактар
Ал. КУЧАР.